No; for he alleges a claim of blood

– לא דקא טעין טענת דמים

OVERVIEW

The משנה concludes that we cannot prove from the משנה that the husband is believed מכובתה with פישנה but rather he can be מפסידה כתובתה only with מענת דמים discusses the difference between טענת דמים and what the woman's claim is and why we do not believe her.

_____

תוספות explains the reason טענת דמים is effective (as opposed to טענת פ"פ -

- ¹דהויא טענה ברורה מדאין סדינין מלוכלכים בדם

Because it is a verifiable claim, since the sheets are not stained with blood, this proves unequivocally that she is not a בתולה. However, regarding פ"פ we do not know that it is so (perhaps he is lying), and in addition he may not be a בקי.

תוספות discusses what does the woman say when the husband claims טענת בתולים: ^{2}

ונראה דבטענת פתח פתוח וטענת דמים דשמעתין איירי

And it is the view of תוספות that regarding שענת פ"ם and טענת דמים of our סוגיא, we are discussing a case -

- ⁴שהיא טוענת שהוא בא עליה באירוסין או אומרת בתולה הייתי

Where she either claims that her husband was בא עליה when she was his ארוסה, or she maintains that I was a בתולה, by the first משארסתני נאנסתי she would be believed.

asks: תוספות

ואם תאמר ונהימנא לדידה במגו דאי בעיא אמרה משארסתני נאנסתי -

And if you will say; and let us believe her (either that בתולה or בתולה or בתולה with a מגו that she could have said, 'I was forced after the 'קדושין', in which case had she claimed משארסתני נאנסתי the ruling would be -

דנאמנת לרבן גמליאל דפסקינן לקמן (דף יג,א) כוותיה -

That she is believed according to ר"ג, and we rule according to רב יהודה as ר"ג

1

 $^{^1}$ Every בתולה (except for certain exceptions [mentioned on ביאה bleeds after the first ביאה. The טענת דמים is effective when it was verified that there is no תוספות וה פרש"י בד"ה לא is negating עדים בתולים that there were פרש"י בד"ה לא verified it; according to תוספות the lack of סדינים מלוכלכים is sufficient to verify his claim.

² There is a משארסתני נאנסתי and she claims טענת בתולים and she claims משארסתני נאנסתי, she is believed (according to מענת דמים), so how can the גמרא rule here that (by טענת דמים) he is believed.

 $^{^3}$ This can apply to either טענת פ"פ or טענת דמים. She is owed the בא צליה since he was בא עליה.

⁴ This would seemingly apply only by טענת פ"פ (but not by טענת דמים, since there is incontrovertible evidence that she is not a טענת). [See 'Thinking it over' # 2.]

אמר שמואל states **later.**⁵ Let us therefore believe her current claim with this מגו that she could have claimed משארסתני נאנסתי where she would be believed.

מוספות answers:

- ייש לומר דאינה מודה ברצון שנבעלה מאחר

And one can say that she will not willingly admit that someone had relations with her.

חוספות offers an additional explanation why there is no מגו here:

- אונה מגו ^{7} דמיפסלא נפשה מכהונה ועוד דאין זה מגו

And furthermore she is not believed, because this is not a מגר, since she invalidates herself from marrying into משארסתני נאנסתי, by claiming משארסתני נאנסתי.

asks: תוספות

 $^{-10}$ אני אמרה מוכת אמרה במגו דאי בעיא אמרה דליהמנה במגו

However there is a difficulty for let us believe her (that בתולה or בא עלי באירוסין) with a מגו for she could have claimed, 'I am a מגו '. This is a valid מגו -

אפילו לרבנן דלקמן (דף יא,ב) דאמרי מוכת עץ כתובתה מנה דאין זה מגו -

Even according to the רבנן (who argue with ר"מ) who maintain later that the of מוכת עץ of a מוכת עץ is only a מוכת עץ of מגו of a מוכת עץ -

דאינה רוצה להפסיד כלום מכתובתה¹¹

Since she does not want to lose anything from her כתובה -

_

⁵ There is a dispute in this case where she counterclaims his טענת בתולים with משארסתני נאנסתי, where אי does not believe her and משאר and ר' אליעזר do believe her. הלכה כר"ג stated הלכה כר"ג. The same שמואל rules here that 0 טענת פ"פ is believed להפסידה כתובתה!

⁶ A מגו is effective if one can claim the מגו claim with the same ease as one claims the actual claim. In that case we say he is certainly telling the truth, for he could have just as easily said the מגו claim and be vindicated. However if it is more difficult to claim the מגו claim; the מגו is ineffective. We say that indeed he may be lying; the reason he did not make the vindicating מגו claim is because it has certain drawbacks (it is embarrassing, etc.). Here too it is easier for her to claim the actual claim of בתולה הייתי ים בא עלי באירוסין (which is not that embarrassing) than to admit that she was forced upon by a stranger (where she may be [also] concerned that her husband would despise her).

⁷ See previous footnote # 6. See 'Thinking it over' #1.

⁸ The rule is that any woman that had a forbidden ביאה is considered a זונה and therefore forbidden from marrying a considered ביאה אסורה. If she would claim משארסתני נאנסתי she is admitting to have had a ביאה אסורה (since she is an אשרסתני נאנסתי), and therefore she would never claim it, in order not to disqualify herself מכהונה (in case her current husband dies).

 $^{^9}$ A מוכת עץ (literally hit by wood) refers to a woman who lost her בתולים on account of a wound, but not through a relationship with a man.

 $^{^{10}}$ The two reservations mentioned previously in תוספות regarding the מארסתני נאנסתי do not apply here; she has no difficulty in claiming מכת (as she has when claiming משארסתני נאנסתי) and she is not מפסלה נפשה מכהונה.

¹¹ Her current claim of מאתיים מאתיים (if believed) gives her a מאתיים סל כתובה; however the claim of gives her a מאתיים, so we cannot say that she should receive מאתיים, because she could have claimed מוכת עץ אני and received a מנה.!

מוספות answers:

לכך נראה דהוי מגו במקום חזקה ^{15} דאין אדם טורח בסעודה ומפסידה ^{15} Therefore it is the view of תוספות that this (מגו סל אני תחתיך אני תחתיך (משארסתני נאנסתי מגו as well as the אין אדם סל חזקה of מגו which contradicts the אין אדם סל חזקה (a person does not toil for a meal and then ruin it).

תוספות anticipates a difficulty:

י אף אל אם במקום חזקה או לא אף אף אף אף אף אף ארינן מגו במקום חזקה או לא בפרק קמא דבבא בתרא (דף ה,ב ושם) אי אמרינן מגו בפרק קמא דבבא מכת ב"ב of מגו whether a מגו של is effective or not, ^{16} so why do we dismiss this (במקום חזקה –

replies:

שמא חזקה דהכא עדיפא¹⁷

Perhaps this הזקה here is superior to the חזקה there and all would agree that it renders the ineffective.

חוספות offers an alternate solution:

ואי לא אמרינן מגו להוציא אתי נמי שפיר:

 $^{^{12}}$ The ruling of the מוכת עץ מוכת מוכת receives only a מנה is valid if she was a אירוסין before the אירוסין. However if she became a מוכת עץ after the אירוסין, all agree that כתובתה מאתיים.

¹³ This is a metaphor; it is as if you bought a field and it became ruined; you have no recourse, here too you married me and I became מוכת מוכת after the קידושין and you too have no recourse but to pay me the entire כתובה.

¹⁴ A מגו במקום חזקה מגו means that the actual claim (which we want to believe because of the מגו במקום חזקה claim) contradicts the חזקה. Her claim of טענת בתולים alleges that he is lying with his מענת בתולים (for he claims she was not a מענת בתולים and he was not אין אדם טורח בסעודה ומפסידה of חזקה he was not מגו tells us that he is not lying. Therefore this מגו which is seeking to support a claim which is contradicted by a חזקה is ineffective.

¹⁵ See previous ('הב' TIE footnote # 1.

¹⁶ The אין אדם פורע תוך זמנו that a person does not pay up his debt before the due date – אין אדם פורע תוך זמנו. Therefore if the מלה came to collect his debt חוך זמנו and the פרעתי פרעתי, he is not believed. The question arises what is the ruling in a case where the מלוה came after the due date and the לוה claimed that he paid it before the due date, do we believe the הוא מגו since he has a מגו that he could have said, 'I paid you after the due date', or we do not believed him since it is a מגו במקום חזקה since it is a פרעתי תוך זמנו במקום הזקה since it is a א"א פורע תו"ז.

¹⁷ The presumption that מחלוקת ומפסידה ומפסידה is more convincing that א"א פורע תו"ז. There is actually a מחלוקת there regarding the חזקה מורבא disagree with this חזקה. It is הזקה. No one seems to disagree with the חזקה הוקה אבי ורבא is indicating that it is a superior חזקה. חזקה. חזקה חזקה הוקה הוקה ומפסידה ומפסידה ומפסידה ומפסידה ומפסידה ומפסידה.

And if we will maintain that a מגו להוציא is ineffective is it will also resolve this issue.

SUMMARY

בתולה זטענת דמים is a convincing claim. The woman claims either בתולה סר בא עלי באירוסין or בתולה. There is no משארסתני נאנסתי because she is not comfortable with it or because she disqualifies herself מוכת עץ תחתיך as well as מגו מגו להוציא or it is a מגו להוציא.

THINKING IT OVER

- 1. מגו gave two answers why the מגו of משארסתני נאנסתי is not an effective מגו. In the second answer (she is תוספות (נפסלה מכהונה writes דאין זה מגו however he does not write this (דאין זה מגו) regarding the first answer that אינה מודה ברצון. Explain!

²⁰ See footnote # 4.

¹⁸ A מגו להוציא means that the litigant who has the מגו wants to be believed to the extent that he should be able to collect money from the other litigant. In our case the woman is the מתובה; she wants her husband to pay her the כתובה. The husband is the מודי א לא אמרינן she wants her husband to pay her the תוס' ב"מ מגו להוציא לא אמרינן, the money is in his possession. Many authorities rule that מגו לא אמרינן (see מודי א ממון להוציא ממון א מוחוק הוחוק שלים מוציא ממון שלים (or a מודי מקוים בי), etc.

¹⁹ See footnote # 7.

²¹ See תוס' ד"ה אבל.